

науки [3, с. 15].

Список використаної літератури

1. Комариця М. М. Василь Сімович – редактор і видавець: штрихи до творчого портрета. *Збірник праць Науково-дослідного центру періодики*. Львів, 2010. Вип. 2. С. 85–94.
2. Погребенник Ф. П. Василь Сімович (1881–1944). Життєпис і діяльність. *Василь Сімович – визначний діяч української культури*. Чернівці : Рута, 2001. С. 40–52.
3. Сімович В. *Праці у двох томах*. Т. 1: Мовознавство / упоряд. Л. Ткач. Чернівці : Книги – ХХІ, 2005. 512 с.
4. Хобзей Н. Василь Сімович – мовознавець, редактор, педагог. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Проблеми української термінології. 2011. № 709. С. 110-115.

Павло Заваринський,
студент,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка;
науковий керівник – кандидат філологічних наук,
викладач Галина Вишневська

СТВОРЕННЯ ЦИФРОВОГО РЕСУРСУ НА ОСНОВІ ПРАЦЬ ВАСИЛЯ СІМОВИЧА

У контексті переосмислення української інтелектуальної спадщини першої половини ХХ століття постать Василя Сімовича постає як фундаментальна для розуміння видавничих та міжкультурних процесів.

Створення спеціалізованого цифрового ресурсу на основі його праць є стратегічним кроком, що дозволяє інтегрувати доробок вченого у сучасний глобальний науковий простір.

Його діяльність як мовознавця та редактора, нерозривно пов'язана з книговиданням, сьогодні вимагає нових форм репрезентації через електронні архіви та інтерактивні бази даних.

Стратегія розробки цифрового ресурсу базується на принципах наукової

сумлінності та інтеграції в міжнародний контекст *Digital Humanities*.

Проект передбачає не лише оцифрування текстів, а й створення розгалуженої системи метаданих, що дозволяє залучати досвід польської та німецької видавничих шкіл для класифікації матеріалів.

Як редактор впливових часописів, зокрема «Життя і Знання», Сімович вибудовував контент, що корелював із тогочасними слов'янськими науковими трендами, і цифрова платформа повинна відобразити ці міжетекстові зв'язки через систему гіперпосилань [2, с. 45].

Особливу увагу при створенні ресурсу приділено лінгвістичному аспекту та зручності пошуку.

В електронній бібліотеці праці Сімовича, зокрема його граматики та підручники, супроводжуються аналітичними коментарями, що дозволяють розмежувати спільні слов'янські корені та специфічні національні особливості. Робота над ресурсом сприяє подоланню інформаційних бар'єрів та випрацюванню єдиної наукової термінології для онлайн-платформ, що залишається актуальним для сучасної славістики [1, с. 88].

Цифровий формат дозволяє візуалізувати творчі взаємини Сімовича з польським науковим середовищем Львова через інтерактивні карти та мережеві графи.

Попри складні політичні умови минулого, сучасний ресурс презентує видавничий проєкт як засіб «вирівнювання» культурних потенціалів у віртуальному просторі. Участь у міжнародних наукових виданнях тепер стає доступною для широкого кола дослідників, дозволяючи польським славістам миттєво отримувати достовірну інформацію про українську мову через якісно підготовлені цифрові джерела [4, с. 112].

Отже, створення цифрового ресурсу на основі праць Василя Сімовича спрямоване на формування цілісного соціокультурного простору, де українська наукова думка відповідає найвищим європейським стандартам доступності.

Поєднання філологічного аналізу з практиками інтелектуального менеджменту в ІТ-сфері дозволяє створити тривкий фундамент для українсько-

польського наукового діалогу.

Студентські дослідження у контексті сучасних лінгвістичних студій повинні базуватися на тій науковій сумлінності, яку плекав Василь Сімович, використовуючи при цьому переваги цифрової епохи [3, с. 15].

Список використаної літератури

1. Комариця М. М. Василь Сімович – редактор і видавець: штрихи до творчого портрета. *Збірник праць Науково-дослідного центру періодики*. Львів, 2010. Вип. 2. С. 85–94.
2. Погребенник Ф. П. Василь Сімович (1881–1944). Життєпис і діяльність. *Василь Сімович – визначний діяч української культури*. Чернівці : Рута, 2001. С. 40–52.
3. Сімович В. *Праці у двох томах*. Т. 1: Мовознавство / упоряд. Л. Ткач. Чернівці : Книги – ХХІ, 2005. 512 с.
4. Хобзей Н. В. Василь Сімович – мовознавець, редактор, педагог. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Проблеми української термінології. 2011. № 709. С. 110–115.

Анна Загорська,

студентка

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка;
науковий керівник - доктор філологічних наук, професор
Тетяна Вільчинська

НЕПОВНІ РЕЧЕННЯ В СУЧАСНІЙ СИНТАКСИЧНІЙ ПАРАДИГМІ

Неповні речення в сучасному мовознавстві розглядають як особливий тип синтаксичних конструкцій, у яких одна або кілька структурних ланок (членів речення) формально не виражені, проте імпліцитно наявні в свідомості мовця й адресата [3]. Така неповнота не порушує комунікативної цілісності висловлювання, оскільки відсутні компоненти легко відновлюються з контексту або мовленнєвої ситуації [2].

Традиційно неповне речення визначають як конструкцію з невербалізованим елементом синтаксичної структури, що фіксується на рівні мислення і сприйняття. У сучасних синтаксичних дослідженнях для